

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dioscoro. 77.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Dioscoro. 77.

solitudo ad salutē vtilis.

Math. 5.

Coloss. 3.

Vsq̄ue ad eò ad salutem conducit secessus ab vrb̄anis tumultibus, vt etiam Dei filius relictis vrb̄ibus, eos, qui cum puritate viuunt, in montis cacumine beatos prædicarit. In quo per ea, quæ faciebat, illud ostendebat, fieri non posse, vt qui ab inferis rebus minimè se abstraxisset, atque ad virtutis fastigium ascendisset, beatus à Deo censeretur, aut futura bona consequeretur. Nam qui superna sapit, illic habitat, vbi Christus est in dextera Dei sedes.

Esaiæ militi. 78.

Iudic. 7.

Iudic. 8.

1. Reg. 17.

2. Reg. 18.

Sigladiorum cuspidēs, & galeam, ac thoracem præsidio tibi ad benè viuendum esse existimas, prædas agens ac vias desertas reddens, hoc scito, multos firmiùs te septos & armatos miserimam mortem retulisse. Exemplo sint, ex iis, qui apud nos literarum monumentis consignati sunt, Oreb, Zeb, Zebee, Salmana, Abimelech, Goliath, Abfalon, alique his similes: apud exteros autem, Hectores & Aiaces, atque ipsi Lacedæmonij, qui roboris nomine supra omnes mortales gloriati sunt: quoniã iustitiam potentia comitem haudquaquã habuerūt. Quare nisi vanus miles esse vis, ad spirituale bellum quamprimùm te conuerte: atque id potiùs age, vt aduersus inordinatos tuos motus bellum geras.

Timotheo Lectori. 79.

Mali facientes pharisæis similes.

Math. 5.

Nos, vir optime, eidem cum Scribis & Pharisæis iudicio obnoxij sumus. Vt enim illi se per legis meditationem legem exequi putabant, quòd literæ prædicationem ad rei operationem sibi satis esse pro sua negligentia existimassent: eodem modo nos quoque hoc ipso quòd Dei altaria contingimus, nos ad Deum appropinquare opinionis errore nobis fingimus. At Dominus hanc nostram opinionem amputans, his verbis vtitur: Nisi abundauerit

Διοσκόρω. ος.

Τοσούτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν ἢ τῆς θορύβου, τῆς ἀστικῶν ἀναχρήσεως, ὅτι τὰς πόλεις καταλιπὼν ὁ τῷ θεῷ υἱὸς, ἐπ' ἄκρων ὀρέων τοὺς καθαροὺς βιουύτας ἐμαχέλιζε. δευκνὺς δὲ ὡς παράθεον ἐδίδασκεν, ὡς ἀδύνατον, τοῖς μὴ ἀποπαροῦντα τῆς χρηματικῶν, καὶ πρὸς τὴν ἄκραν ἀρετὴν ἀναβάντα, μαχαροῦναι παρὰ θεοῦ, ἢ τῆς μελλόντων τυχεῖν ἀγαθῶν. ὁ γὰρ τὰ ἄνω φρονῶν, οὐκ εἰ κατοικεῖ, ἢ χρεῖστος ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ κατὰ ζῶντος.

Ἡσαΐα γραπώτη. οη.

Εἰ ὄπλων ἀίχμη, καὶ κράνος, καὶ θώραξ, ἀσφάλειά σοι πρὸς ἐπιζῶσαν νενομίαν, λωποδυτοῦντι καὶ τὰς λεωφόρους ἐρημοῦντι, ἰαδί ὡς πολλοὶ δυσλατότερον σε φραζόμενοι, οἵ κτερον ἀπὸ ἐγκατοθάνατον. παρ' ἡμῶν μὲν ἀνάχρησι, Ωρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζηβιέ, καὶ Σαλμανά, Αβιμελεχ καὶ Γολιάθ, καὶ Αβσαλων, καὶ ὅσοι κατ' ὅκλινος, πρὸς δὲ τοῖς ἔξω, Ἐκτορες, καὶ Ἀκόντες, καὶ αὐτοὶ οἱ μέγα πάντων φρονήσαντες Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ ῥάμῃ, ἐπειδὴ ὅσα ἔχον συνδρομοὶ τῆς δυνάμει τοῦ δήμου· εἰδὼν μὴ ματαίως εἶναι βάλει ὀπλίτης, ὅξινος πρὸς τὸν νοητὸν μετὰ ταῦτα πόλεμον, καὶ μάλλον τῆς σωτῆς ἀπαξία πολέμησον.

Τιμοθέω ἀναγνώστη. οθ.

Ἡμεῖς, ὁ βέλτε, τῆς αὐτῆς τοῖς γραμματέωσι καὶ φαρισαῖοις ἐσθλὴ ἐνοχη κρίσεως. ὡς γὰρ αὐτοῖς ἢ τοῦ νόμου μελέτη τὸ παράθειν τὸν νόμον εἴηθησαν, ἀρκεῖν αὐτοῖς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ γραμματός πρὸς ἐργασίαν τῷ πράγματι ἀπεστέως νομισαντες. ἔτι καὶ ἡμεῖς, αὐτῶ τῶ ἀπείδου ἀφορέτες, ἐπιζητεῖν θεῶ φανταζόμεθα. ἀλλὰ ταύτην ἡμῶν ὁ κύριος ἐκκόπτει τὴν οἴησιν, φησὶν, ἐάν μὴ πρὸς